

ning. Der vil jeg sige, at belært af mine egne erfaringer kan jeg ikke dele den opfattelse. Amsterdamtraktaten blev i sin tid sendt til folkeafstemning med de mest beskedne juridiske påskud, og det gjorde vi – det vil jeg gerne røbe, jeg sad i den daværende regering, der besluttede det – ud fra en samlet politisk vurdering af; at vi oven på Maastricht osv. var nødt til at sende den til folkeafstemning. Det gjorde vi så. Men der var jo ikke noget at tage stilling til – der var kun nogle sympatiske miljøbestemmelser, det var det reelle indhold af Amsterdamtraktaten – med det resultat, som jeg er sikker på at fru Pia Kjærsgaard og andre, der er til stede her i salen, vil kunne bekræfte, at det blev en diskussion om Schengen, som ikke havde en pind med Amsterdamtraktaten at gøre.

Man skal tage folkeafstemning, når det drejer sig om grundlovsmæssige forhold, eller når det drejer sig om egentlige ændringer. Det er der ikke lagt op til her. Og derfor, efter at vi har været igennem hele den her lange proces, efter at vi har lyttet til argumenterne, er vi i Socialdemokratiet nået til den opfattelse, at der denne gang ikke skal være folkeafstemning.

Jeg ved godt, at der er andre, der har det lettere; uanset hvilke ændringer det drejer sig om, så skal der være folkeafstemning. Der er også dem, der siger, at vi bare mekanisk skal bruge § 20 i grundloven. Så nemt gør vi det ikke for os selv hos os, og det er derfor, vi har prøvet at lytte til alle argumenter, og jeg er glad for at kunne sige, at det efter den megen tvivl og de mange argumenter er vores faste overbevisning, at det her ikke er en traktat, der kræver en folkeafstemning.

Må jeg så endelig sige, at der jo ikke er noget forkert i, at man anlægger sådan en samlet vurdering. Og der er jo heller ikke noget forkert i, at man går igennem alle disse argumenter, for det her drejer sig om politik og holdninger, visioner og ønsker og ikke løsning af matematik eller regneopgaver. Det er helt afgørende, at man samlet set når frem til et klart resultat.

Kl. 14:27

Formanden:

Ja tak. Jeg kan oplyse om, at der er fem, der har anmeldt sig til korte bemærkninger. Det er hr. Morten Messerschmidt, hr. Per Clausen, hr. Villy Søvnald, hr. Søren Krarup og fru Lone Dybkjær.

Så er det hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:28

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for forklaringen. Jeg har, ud over den forklaring som hr. Auken har givet her i dag, med stor nidkærhed studeret hr. Aukens kronik, som står i Jyllands-Posten i dag, og forsøgt at finde ud af, hvad det er for nogle sjælelige og politiske overvejelser, som Socialdemokratiet har været igennem for at komme til den konklusion, man nu er kommet til i dag.

Jeg vil sige, at jeg tror, at der er rigtig mange, der sidder og er rigtig skuffede, for nu har vi igennem 3-4 måneder – faktisk helt tilbage fra før folketingsvalget og gennem folketingsvalget og nu også i en periode efter folketingsvalget – hørt, at Socialdemokraterne måtte have en politisk og juridisk vurdering. Den juridiske vurdering har man så deponeret i Justitsministeriet, og det er fint. Den politiske vurdering tror jeg så der var mange der forventede indeholdt et eller andet nyt, men Socialdemokraterne kommer jo altså kun med gammelt stof i den her kronik. Det handler om, at der ikke længere er nogen præsident, men at det i stedet for er en fast formand; at der ikke nogen udenrigsminister, men at det er en udenrigsrepræsentant; at charteret er blevet pillet ud og sat ind igen.

Altså, det er jo argumenter, som man har hørt Socialdemokraterne bruge i lige så lang tid, som vi har hørt, at man skulle have en selvstændig politisk vurdering. Jeg vil bare gerne høre: Hvad er det, der er nyt, og hvad er det, der er indgået i den her politiske vurdering, så man nu har besluttet sig for, at danskerne ikke må træffe en afgørelse på det her spørgsmål?

Kl. 14:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:29

Svend Auken (S):

Jeg er faktisk meget glad for, at hr. Messerschmidt stiller mig det spørgsmål, for der var en ting, jeg glemte at tage frem før.

Det viste sig nemlig under høringen, at vurderingen hos de eksperter, vi havde tilkaldt, var, at samlet set var disse ændringer på det forfatningsmæssige område – altså alle de bestemmelser, der var pillet ud, og som hr. Messerschmidt henviser til – af betydning, ikke bare som, om jeg så må sige, et signal til borgere osv., men at det var et meget markant signal til institutionerne i EU, først og fremmest til EF-Domstolen, som nu kommer til at hedde EU-Domstolen, om ikke at fortolke i udvidende retning.